

Quomodo inveniantur Poli cuiusvis Lapidis Magnetici. unam solum & simplicem virtutem, per totam lapidis substantiam diffusam, quæ duplum fortitur facultatem, quod nimis polos suos vel axem parallelum cum Solis axe conservet, & unicam tantum positionem vel situm in mundo obtineat, sicut videmus in homine, in quo non solum partes sunt ordinatè positæ, sed etiam sic collocatæ ad terram, ut scil. caput ad cœlum erigatur, pedes humo innitantur, & tota corporis forma erecta subsistat. Ut autem Benev. Letor in quolibet Magnete Polos ejus invenire possit: Recipiat ex horolo-

gio aliquo Solari, Acum vel Lingulam Magneticam, imponat super aciculam ut libere possit vagari, & applicet ad lapidem illum, tunc pars Septentrionalis hujus Acus, indicabit punctum lapidis Australe, altera autem pars Acus (Australis scil.) indicabit punctum Septentrionale lapidis: Deinde potest lapis juxta Polos suos mediante Cote exacui in formam ovalem, eritque perfectus ad præparandum alias acus Magneticas: quando scil. cuspis australis alicujus impræparatae Acus, fricatur Polo Boreali Magnetis: & vice versa.

CAPUT VIII.

De Differentia inter Virtutem Terræ Conservativam & Directivam.

Magnetica coitio in suis polis amicabilibus, non propriè sed impropiè appellatur Attractio; Magnes enim magnetem vel ferrum propriè non trahit, sed quia magnetica virtus coit seu in ferrum intrat, ideoque unum ad alterum tendit.

Magna itaque differentia est, inter Virtutem Conservativam & Directivam: Illa, corpora omnia non in locis polaribus, sed ubique allicit vel attrahit, attracta non immutantur, sed conservativâ vi tenentur, ablata vero feruntur rectâ lineâ terram versus centraliter. Hæc contrà, magneticum corpus tantum Polariter, id est in polis directè appellit, in aliis partibus oblique & transversim: vel etiam omnino repellit. Virtus itaque Conservativa est coacervatio Terræ: Directiva est ejus dispositio & erectio.

Scriptores qui de Magneticâ tractione scripserunt, semper immiscent Electricam Attractionem, cum tamen magna sit differentia. Insuper Gilbertus in libro suo de Magnete, vult: Electricam Attractionem fieri per effusum humorem, & humidum petere humidum, indeque inferre attractionem.

Cause, quas adscribunt Cabeus autem in *Philosophia Magnet.* lib. 2. cap. 21. reprehendit Gil-

bertum, concedit quidem Attractio-
nem hanc, per transmissionem efflu-
vii fieri, non autem per humidam, sed
saftem per puram effluvii transmissio-
nem, quo incitetur aër, qui impul-
sus revertatur quasi in gyrum versus
electrum, & secum rapiat corpuscula;
& denique his verbis concludit. *Dico*
igitur, ex electro seu quolibet corpore at-
trahente electricè, quando sic attrahit,
effluere effluvium tenuissimum, quod
aërem attenuat & disjicit, imò incita-
tissimè impellit; tum verò attenuatus
& impulsus aër revertitur ad corpus elec-
tricum, secumque unà rapit paleas &
quæcumque obvia corpuscula.

In eadem ferè sententia est Kircherus in libro *de Arte Magnet.* part. 3. cap. 3.

Sed nos, qui, in antecedenti capite denominati globi Sulphurei attractionem, eandem cum Electricâ assumimus & ex virtute Conservativâ esse vel oriri percipimus, non possumus concedere, hanc attractionem mediante aëre fieri, quia experimenta oculariter monstrant, hunc Sulphureum Globum (attritione antea excitatum) suam quoque virtutem per filum lineum, ulnam & ultra longum, posse exercere, & ibi aliquid attrahe-
re; De quibus postea capite scilicet 15.
artic. 3. num. 4.

CA-